

kun skulle have Renterne deraf. Det er en Tilsielighed, som hos os, troer jeg, er noget for stor, og jeg vil i denne Henseende henvise den ærede Rigsdagsmand til Forordningen af 21de Mai 1845 om Arvesforholdene, som viser, at Lovgivningen netop med stor Omhu har maattet vaage over, at det dog ikke skulde blive altfor let for Folk saaledes at sætte Kapitaler fast for deres Børn. Det er dertil, den Forskrift sigter, som gaaer ud paa, at for at faae Konfirmation paa en saadan Bestemmelse skal man have indhentet Erklæring fra paalidelige, med Forholdene meget nøie bekendte Folk, og at der skal tages Hensyn til, om Faderen eller Forældrene have berøvet Børnene Noget af deres Arvelod. Jeg troer saaledes, som sagt, at det af det ærede Medlem fremdragne Punkt i Virkeligheden ikke vil have nogen synderlig Indflydelse paa, hvad der staaer i Forbindelse med Overformynderviernes Omordning. Den ærede Rigsdagsmand meente, at det paa denne Maade vilde være en saare let Sag at ordne Overformyndervierne paa en hensigtsmæssig og god Maade, men at Regjeringen hidtil ikke har kunnet det, idet han dog tillige meente, at det ikke var en aldeles urigtig Ordning, der var foreslaet; men det er, jeg gjentager det, reent undgaaet den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed, at naar man vilde gaae ind paa at give Forældrene en saadan Tilladelse, som han omtalte, saa kom man ind paa en ganske anden Deel af Lovgivningen. Det er derhos dog klart, at dersom Forældrene virkelig skulde have denne Myndighed at kunne sige: Kapitalerne skulle ikke indsættes i Overformyndervier, men de skulle bestyres paa den og den Maade, saa maatte de tillige have Tilladelse til at kunne igjennem Testament bestikke Bærger; men en saadan Ret eksisterer ikke efter vor Lovgivning, og det er yderligere Beviis paa, at den ærede Rigsdagsmand ikke er kommen ind paa den rette Vej, naar han mener, at man skulde raade Bod paa de Ulemper, han troer der finder Sted med Hensyn til Overformyndervierne, ved at optage slige Bestemmelser i denne Lov. Det foreliggende Lovudkast om Omordning af Overformyndervierne vilde da i Grunden ophøre at være det, som det giver sig ud for; Overformynderviernes Omordning vilde komme til

at blive et mere underordnet Punkt, og Lovudkastet vilde egentlig komme til at gaae ud paa en Ombannelse af væsentlige af vore Testationsforhold. Naar der ikke, jeg gjentager det, blev givet Tilladelse til at bestikke testamentariske Bærger, vilde netop det, som den ærede Rigsdagsmand har fremhævet, blive saagodt som uden Betydning. Det er imidlertid en Sag, som man ikke saaledes skal betragte som noget let Arbejde; at faae ordnet, hvad der staaer i Forbindelse hermed, er ikke afgjort derved, at man siger: Det er en naturlig Ret for Forældre at kunne bestikke testamentariske Bærger, thi det kommer til at gribe ind i mange andre Forhold. Jeg skal saaledes blot nævne, at det er Noget, der gaaer igjennem vor hele Lovgivnings System, at en Umyndig ikke kan have mere end een Bærge, undtagen ganske midlertidig i Anledning af indtrædende særegne Forhold; men det gaaer ikke an f. Ex. at bestemme, at naar en Mand testamenterer en Formue til en Umyndig, skal han kunne bestikke en testamentarisk Bærge for den Umyndige, og at hvis en Anden havde ifinde at betænke den samme Umyndige paa lignende Maade, skulde ogsaa han kunne bestikke en testamentarisk Bærge o. s. fr. Jeg vil anbefale disse Bemærkninger til det høitærede Thing, for at det maa komme til at staae klart, at man ikke uden videre igjennem en Lov angaaende Omordningen af Overformyndervierne udenfor Rjøbenhavn, kan komme til at tilvejebringe en Reform i Lovgivningen med Hensyn til hele Testationsretten.

Hvad jeg endnu har at tilføie, idet jeg gaaer over til mere underordnede Punkter, er kun ganske lidet, da jeg iafstes havde Leilighed til at udtale mig; jeg har blot et Par Bemærkninger at gjøre med Hensyn til det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 5te Valgkreds (E. Rimestad). Den ærede Rigsdagsmand rettede den Modbemærkning til Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Fønss), at man jo godt ved eet samlet Overformynderi kunde holde en Fortegnelse over de forskjellige Kapitaler, som kom ind, saa at man paa denne Maade kunde føre en Kontrol med, at der kom til at finde en ligelig Fordeling Sted, af hvad